

de have saa mange andre Ting, de kunne tage sig af. Men i de store Byer, hvor Børnene virkelig føre en saare sørgelig Tilværelse, navnlig de mindre bemidledes Børn, er det slet ikke saa let at komme udover det Spørgsmaal. Jeg tror i Virkeligheden, at det er ikke saa lidt af et socialt Spørgsmaal.

Naar man saa siger: Skal man fra Lovgivningsmagtens Side skride ind overfor dette Spørgsmaal, vil jeg sige, at der er saa mange andre Ting, der ere skadelige for Børn, man ogsaa kunde ønske at skride ind imod. Man vil her forbyde dem at ryge, men det kunde jo være, at Drengene vare saa snedige at finde paa, at de vilde skræa i Stedet; det burde man i ethvert Fald ogsaa forbyde. Endnu mere burde man efter min Mening, hvis man vil træffe saadanne Forholdsregler, skride ind og træffe Foranstaltninger mod, at Drengene drikke Spiritus. Det er efter min Mening betydelig mere skadeligt. Man kunde træffe Forbud imod, at Børn gik paa Varietéer f. Eks.; deraf kan deres Moral lide nok saa meget.

Naar man saa ser paa selve Lovforslaget, er der forskellige Ting, jeg finder noget urimelige. Der er for det første det, jeg har nævnt, at det overlades til Kommunerne, om de ville vedtage et saadant Forbud eller ikke. Hvis det virkelig er rigtigt, hvad der fremhæves i Anmærkningerne, at „moralisk set kan Nydelsen af Tobak, der for Barnet ofte bliver til en Lidenskab, føre til, at dette for at tilfredsstille denne Lidenskab giver sig til at lyve og stjæle og derved føres ind paa Forbryderbanen“, saa er det en saa alvorlig Sag, at man ikke kan overlade det til Kommunerne selv at bestemme, om de ville træffe en saadan Foranstaltning. Hvis virkelig Tobaksrygning hos Børn føre dem ind paa Forbryderbanen, er det en Ting, som Staten absolut maa træffe Bestemmelse imod.

I § 2 fremhæves det, at det kan forbydes Børn under 16 Aar at ryge paa offentlig Gade eller Vej eller andet offentligt Sted indenfor Kommunens Grænser. Dertil maa jeg sige, at det er af den Art Paabud, som det er meget vanskeligt at overholde. Det er ret vanskeligt for en Politibetjent at se paa en Dreng med en Cigar i Munden, om han er 16 Aar eller 17 Aar. Jeg kunde f. Eks. tænke mig, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) en Dag blev tiltalt paa Gaden, naar han gik med sin Pibe i Munden; for man kunde jo let tro, at han var

under 16 Aar. Og saadan kunde det let gaa med forskellige andre Medlemmer, det er jo i det hele et meget vanskeligt Tilfælde at afgøre. Jeg mindes en lille Historie fra min Skoletid. Der eksisterede en gammel Lov, hvorefter Rektorere ved de offentlige Skoler kunde forbyde skole-søgende Børn at gaa paa Kafé. Saa havde vi i min Skole en Lærer, som var temmelig lille og saa meget ungdommelig ud. Han kommer en Dag ind paa en Kafé og vil bestille sig en Kage. Men saa siger Konditoren til ham: Nej, du kan ingen Ting faa her, jeg ser dig hver Dag gaa til og fra Skole med dine Bøger; du faar ingen Ting, jeg udleverer ingen Ting til dig! Saadan kunde det gaa med adskillige andre. Hvis en Politibetjent, hver Gang han ser et ungt Menneske gaa med Cigar i Munden, skal gaa hen til ham og sige: Er du 16 Aar eller ikke? saa vil det for det første ingen Ting nytte, for de fleste ville straks sige: vi ere 17 Aar! og dernæst skal saa vedkommende enten have sin Døbeattest med eller indkaldes for den offentlige Politiret og staa til Rette for at faa konstateret, at han virkelig er de 16 Aar eller ikke. Det er jo meget vanskeligt at afgøre. Jeg tror snarere, man kunde have givet et almindeligt Forbud mod Børn, saa blev Sagen lettere at afgøre.

Naar man ser paa § 4, der indeholder Bødebestemmelser, og hvor der staaer, at Overtrædelser mod Forbudet, begaaede af Børn over 14 Aar, straffes med Bøder fra 2—200 Kr., saa er det jo meget store Bøder. Det vil føre til, enten at de paagældende komme i Fængsel, eller ogsaa at Forældrene betale. Det vil, tror jeg, føre til temmelig uheldige Konsekvenser, som ogsaa fremhævet af det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer), føre til en vis Strid mellem Forældre og Børn, som vil være meget uheldig. Jeg tror, det i høj Grad vil gaa ud over Børnene. Dertil kan man jo sige: Naar der er et Forbud, maa Børnene finde sig deri! Men det er virkelig ikke saa let at indskærpe et saadant Forbud. Thi hvis der er noget, en Dreng i 14-Aarsalderen helst af alt vil være, er det at være voksen, noget af det, han helst vil, er at gøre de Ting, han ser de voksne gøre. Derfor vil Tobaksrygning alligevel være af den Slags Ting, som det vil være meget vanskeligt at straffe Børn for.

Endnu vanskeligere synes jeg, det er at indføre Straf for Salg. At man ikke skal kunne sende sit Barn hen og købe